

๓. อนาคตปัญหา ๗๒

พระราชชาตรีถามว่า "พระผู้เป็นเจ้า พยายามเพื่อจะละทุกข์ที่ล่วงไปแล้วหรือ?"

ธ. "หามิได้."

จ. "พระผู้เป็นเจ้า พยายามเพื่อจะละทุกข์ที่ยังไม่มาถึงหรือ?"

ธ. "หามิได้."

จ. "พระผู้เป็นเจ้า พยายามเพื่อจะละทุกข์ที่เกิดขึ้นบัดนี้หรือ?"

ธ. "หามิได้."

จ. "ถ้าว่าพระผู้เป็นเจ้า มิได้พยายามเพื่อจะละทุกข์ที่ล่วงไปแล้ว ที่ยังไม่มาถึง ที่เกิดขึ้นบัดนี้, ถ้าเช่นนั้น พระผู้เป็นเจ้าพยายามเพื่อประโยชน์อะไรเล่า?"

ธ. "อาตมภาพ พยายามเพื่อประโยชน์ว่า 'ทำอย่างไรหนอทุกข์นี้จะพึงดับไปด้วย ทุกข์อื่นจะไม่พึงเกิดขึ้นด้วย.'

จ. "ทุกข์ที่ยังไม่มาถึงมีหรือ พระผู้เป็นเจ้า?"

ธ. "ขอถวายพระพร ไม่มี."

จ. "พระผู้เป็นเจ้าก็ฉลาดเหลือเกิน จึงพยายามเพื่อจะละทุกข์ซึ่งไม่มีอยู่."

ธ. "ขอถวายพระพร พระเจ้าแผ่นดินที่เป็นปฏิปักษ์ข้าศึกปัจจุามิตร เคยยกมาประชิดพระนครมีบ้างหรือ?"

จ. "มีบ้าง."

ธ. "พระองค์ตรัสสั่งให้ขุดคู ก่อกำแพง ปักเสาระเนียด ถมเชิงเทิน รวบรวมเสบียงอาหารในเวลานั้นหรือ?"

จ. "หามิได้ ของเหล่านั้นต้องตระเตรียมไว้ก่อน."

ธ. "พระองค์หัดทรงช้าง ทรงม้า ทรงรถ ทรงธนู ทรงพระแสงในเวลา นั้นหรือ?"

จ. "หามิได้ ต้องหัดไว้ก่อน."

ธ. "การที่ทำได้นั้น เพื่อประโยชน์อะไร?"

จ. "เพื่อประโยชน์จะกันภัยที่ยังไม่มาถึง."

ถ. "ภัยที่ยังไม่มาถึงมีหรือ ขอถวายพระพร ?"

ร. "ไม่มี."

ถ. "พระองค์ก็ฉลาดเหมือนกัน จึงเตรียมเพื่อจะกันภัยที่ยังไม่มาถึง."

ร. "ขอพระผู้เป็นเจ้าจงอุปมาให้ข้าพเจ้าฟังอีก."

ถ. "พระองค์จะทรงสำคัญเห็นความนั้นเป็นไฉน: เมื่อใด พระองค์ทรงกระหาย เมื่อนั้น จึงตรัสสั่งให้ขุดสระ ด้วยพระราชประสงค์จะเสวยน้ำ ดั่งนั้นหรือ ?"

ร. "หามิได้ ต้องเตรียมไว้ก่อน."

ถ. "เพื่อประโยชน์อะไร ?"

ร. "เพื่อประโยชน์จะกันความกระหายที่ยังไม่มาถึง."

ถ. "ความกระหายที่ยังไม่มาถึงมีหรือ ขอถวายพระพร ?"

ร. "ไม่มี."

ถ. "พระองค์ก็ฉลาดเหลือเกิน จึงเตรียมเพื่อประโยชน์จะกันความกระหายที่ยังไม่มาถึง."

ร. "ขอพระผู้เป็นเจ้าจงอุปมาให้ข้าพเจ้าฟังอีก."

ถ. "พระองค์จะทรงสำคัญเห็นความนั้นเป็นไฉน: เมื่อใด พระองค์ทรงหิวอยากจะเสวยพระอาหาร เมื่อนั้น จึงตรัสสั่งให้ไถนา หว่านข้าวสาลี ด้วยพระราชประสงค์จะเสวยพระอาหาร ดั่งนั้นหรือ ?"

ร. "หามิได้ ต้องเตรียมไว้ก่อน."

ถ. "เพื่อประโยชน์อะไร ?"

ร. "เพื่อประโยชน์จะกันความหิวที่ยังไม่มาถึง."

ถ. "ความหิวที่ยังไม่มาถึงมีหรือ ขอถวายพระพร ?"

ร. "ไม่มี."

ถ. "พระองค์ก็ฉลาดเหลือเกิน จึงได้เตรียมเพื่อจะกันความหิวที่ยังไม่มาถึง."

ร. "พระผู้เป็นเจ้าช่างฉลาดจริง ๆ."